

Joonas Alaräihä

**VASEMMAN JALAN KOORDINAATION KEHITTÄMINEN RUMPUJENSOITON
ALKEISOPETUKSESSA**

**VASEMMAN JALAN KOORDINAATION KEHITTÄMINEN RUMPUJENSOITON
ALKEISOPETUKSESSA**

Joonas Alaräihä
Opinnäytetyö
Kevät 2024
Musikin tutkinto-ohjelma
Oulun ammattikorkeakoulu

TIIVISTELMÄ

Oulun ammattikorkeakoulu
Musiikin tutkinto-ohjelma, musiikkipedagogin suuntautumisvaihtoehto

Tekijä: Joonas Alaräihä

Opinnäytetyön nimi: Vasemman jalan koordinaation kehittäminen rumpujensoiton alkeisopetuksessa

Työn ohjaaja: Vanessa Rodrigues da Cunha

Työn valmistuslukukaus ja -vuosi: Kevät 2024

Sivumäärä: 33

Opinnäytetyössäni tutkin hi-hat-jalan kehittämisen hyötyjä aloitteleville ja jo jonkin verran soittaneille rumpaleille. Hi-hat on rumpusetin osa, jota soitetään käsillä ja yleensä heikommalla jalalla, kätisyyden mukaan. Hi-hatilla tempon pitäminen ja sen hyödyntäminen settisoitossa on ollut minulle tärkeä aihe opetuksessani. Tutkimukseni tavoitteena oli avata aiheeseen liittyvää teoriaa ja saada omakohtaista kokemusta aiheen opetuksesta. Pidin tunteja kahdelle yksityisoppilaalle kevään 2024 aikana. Tunneilla keskityin vain vasemman jalan harjoittamiseen ja koostin oppilaille heidän taitotasojaan vastaavia harjoituksia. Kirjoitin tunneista päiväkirjaani merkintöjä, ja nämä merkinnät muodostavat pohjan opinnäytetyölleni päätelmien ja reflektoinnin muodossa.

Tässä opinnäytetyössä käytin autoetnografista lähestymistapaa, joka on omaelämäkerrallinen tutkimusmenetelmä. Aineisto koostui omista kokemuksistani, jotka analysoin laadullisen aineiston menetelmin (Kallinen & Kinnunen 2021). Autoetnografia yhdisti henkilökohtaiset kokemukset (auto) ja kulttuurisen ymmärryksen (etno) analyysin (graphy) kautta. Tämä menetelmä mahdollisti työelämän kokemusten yhdistämisen tutkimukselliseen mielenkiintooni (Kukkurainen 2019). Päiväkirjamuotoinen toteutus mahdollisti henkilökohtaisen näkökulmani hyödyntämisen tutkimuksessa ja toivon, että lukija löytää teksistä samaistumispintaa ja ymmärtää näkökulmani. Käytin työssä myös laadullista tutkimusmenetelmää. Tietoperustana laadullisessa tutkimusmenetelmässä käytin rumpujensoiton oppikirjoja, Oulun yliopiston ja Oulun ammattikorkeakoulun yhteistä hakukonetta ja internetlähteitä. Tutkimuskysymykseni olivat: Miten vasemman jalan hyödyntäminen vaikuttaa soittajan tempon pitoon? Mitä hyötyjä koko setin koordinaation vasemman jalan mukaan tulo tuo? Mitä hyötyjä se tuo settibalanssiin, sekä soittoasentoa että dynamiikkaa ajatellen? Opinnäytetyö koostuu päiväkirjamerkinnoista ja kirjallisesta osuudesta, jossa avaan käyttämäni termistöä ja kerron aiheen historiasta.

Tutkimuksesta selvisi, että vasemman jalan hyödyntämisen opettelusta oli oppilaille paljon etuja. Molemmilla oppilailla tempon pitäminen ja musiikin rytmisen hahmottaminen parani, ja heidän koordinaatiokykynsä otti lyhyessä ajassa isoja harppauksia. Samalla kiinnitettiin huomiota myös setin ergonomiaan ja settibalanssiin. Vasemman jalan käyttöä piti harjoitella, ja aina uusien ja haastavampien harjoitusten kohdalla tekniikkaa piti miettiä uudestaan. Vaikka soittaja pystyi aiemmin soittamaan annettuja kompeja vaivattomasti, vasemman jalan mukaan ottaminen vaikeutti niitä.

Opinnäytetyötäni voivat hyödyntää rumpalit ja soitonopettajat sekä muut aiheesta kiinnostuneet. Aihetta olisi hyödyllistä tutkia lisää Suomessa, sillä suomenkielisiä tutkimusmateriaalia oli todella vähän saatavilla. Myös ulkomailla tehtyjä tutkimuksia oli niukasti.

Asiasanat: rummut, hi-hat, koordinaatio, tempo, musiikkipedagogiikka, harjoittelu

ABSTRACT

Oulu University of Applied Sciences
Degree Programme in Music, Option of Music Pedagogue

Author: Joonas Alaräihä

Title of thesis: Developing left foot coordination in beginner drum instruction

Supervisor: Vanessa Rodrigues da Cunha

Term and year when the thesis was submitted: Spring 2024

Number of pages: 33

In my thesis, I investigate the benefits of developing hi-hat foot technique for beginner and intermediate drummers. The hi-hat is a part of the drum set played with hands and typically the non-dominant foot. Maintaining tempo and utilizing the hi-hat in set playing has been a significant focus in my teaching. The aim of my research was to explore relevant theory and gain firsthand teaching experience. I conducted lessons with two private students during the spring of 2024, focusing solely on training their left foot and creating exercises tailored to their skill levels. I kept diary entries of the lessons, forming the basis of my thesis in the form of conclusions and reflections.

In this thesis, I employed an autoethnographic approach, which is a self-reflective research method. The data consisted of my own experiences, which I analyzed using qualitative methods (Kallinen & Kinnunen, 2021). Autoethnography combines personal experiences (auto) and cultural understanding (ethno) through analysis (graphy). This method allowed me to integrate my work experiences into my research interest (Kukkurainen, 2019). The diary-like format enabled me to utilize my personal perspective in the research, and I hope the reader finds points of identification and understands my viewpoint. Additionally, I utilized qualitative research methods in the study. For the theoretical framework, I consulted drumming textbooks, the joint search engine of the University of Oulu and Oulu University of Applied Sciences, and internet sources. My research questions were: How does utilizing the left foot affect a drummer's tempo? What benefits does integrating the left foot into the coordination of the entire set bring? What advantages does it offer in terms of set balance, considering both playing position and dynamics? The thesis consists of diary entries and a written section where I explain the terminology used and discuss the history of the topic.

The research revealed that learning to utilize the left foot had numerous benefits for the students. Both students improved their ability to maintain tempo and grasp the rhythmic structure of music, and their coordination skills made significant strides in a short period. Attention was also paid to the ergonomics of the set and set balance. Utilizing the left foot required practice, and with each new and challenging exercise, the technique needed to be reconsidered. While the players could previously play given patterns effortlessly, incorporating the left foot made them more challenging.

My thesis can be beneficial for drummers, music instructors, and others interested in the topic. It would be useful to further study this topic in Finland, as there was very little Finnish-language research material available. There seems to also be very little research on the topic abroad.

Keywords: drums, hi-hat, coordination, tempo, music pedagogy, practicing

SISÄLLYS

1	JOHDANTO	6
2	KÄSITTEIDEN MÄÄRITTELY	7
2.1	Rytmi.....	7
2.2	Metri.....	7
2.3	Pulssi	8
2.4	Time feel	8
2.5	Ostinato	9
3	HI-HAT	10
3.1	Hi-hatin historia.....	10
3.2	Hi-hatin toiminta.....	11
3.3	Hi-hatin käyttötavat.....	11
4	OPINNÄYTETYÖN TOTEUTUS	14
4.1	Oppilas 1 – tuntien sisältö ja eteneminen	14
4.2	Oppilas 2 – tuntien sisältö ja eteneminen	20
4.3	Prosessin tuloksia.....	26
5	POHDINTA.....	29
	LÄHTEET	31

1 JOHDANTO

Opinnäytetyöni keskittyy vasemman (heikomman) jalan käyttöön ja kehittämiseen rumpujensoiton harjoittelussa. Monet ammattirumpalit hyödyntävät vasenta jalkaa tempon pitämiseen, mutta kokemukseni mukaan tästä aiheesta on melko vähän kirjoitettua tekstiä tai opetusmateriaalia. Minulle vasemman jalan mukaan ottaminen opetettiin jo varhaisessa vaiheessa, kun kävin ensimmäisillä rumputunneillani. Valitsin aiheen, koska oman kokemukseni mukaan monille aloitteleville ja pidemmälläkin oleville rumpaleille aiheesta ei ole koskaan puhuttu. Olen ammattikorkeakouluopintojeni aikana opettanut musiikkiopistossa, yksityisessä musiikkikoulussa, sijaistanut konservatoriolla ja pitänyt yksityisiä rumputunteja, ja jokaisessa paikassa olen törmännyt samaan ilmiöön.

Tässä opinnäytetyössä lähestyn aihetta myös autoetnografisella lähestymistavalla, eli kirjaan omia kokemuksiani talteen päiväkirjamuodossa. Kerään materiaalin kahdelta oppilaalta, joille molemmille pidän neljän oppitunnin mittaisen tehokurssin vasemman jalan käytöstä. Tuntien oppimateriaalin koostan itse oppilaan taitotason perusteella ja yksilöllisesti. Toteutuksen lisäksi kerron opinnäytetyössä musiikin ilmiöistä, hi-hatista ja autoetnografiasta.

Päiväkirjamaisesti kirjoittaminen tuntui sopivalta, sillä se sopi parhaiten tutkimusmenetelmäni. En löytänyt tästä aiheesta kovin paljon lähdemateriaalia ja pitämällä päiväkirjaa tuntien kulusta pystyin saamaan yksityiskohtaisia tuloksia. Aihe kiinnostaa minua kovasti, ja uskon, että sitä tutkimalla parannan omaa opettajuuttani ja siitä on paljon hyötyä työssäni. Vasemman jalan hyödyntämisessä minua erityisesti kiehtoo sillä tempon pitäminen soiton lomassa. Huomaan, että itselleni se on muodostunut automaatioksi vuosien saatossa, joten aiheen tutkiminen ja tekniikan osiin purkaminen tuntuu mielekkäältä ja mielenkiintoiselta.

Pyrin tässä työssä vastaamaan seuraavanlaisiin tutkimuskysymyksiin: Miten vasemman jalan hyödyntäminen vaikuttaa soittajan tempon pitoon? Mitä hyötyjä koko setin koordinaation vasemman jalan mukaan tulo tuo? Mitä hyötyjä se tuo balanssiin? Olen tehnyt opinnäytetyön oppimateriaalit itse ja ne perustuvat omiin huomioihini opetustyössäni.

2 KÄSITTEIDEN MÄÄRITTELY

Tässä kappaleessa selitän termistöä, jota tulen käyttämään myöhemmin tekstissä.

2.1 Rythmi

Sana ”rythmi” tulee kreikan kielen sanasta ”rhythmos”, joka tarkoittaa virtaamista. Se voidaan käsitellä muotojen havainnointina etenevässä ajassa. Platon on täsmentänyt rytmien olevan järjestettyä liikettä, jossa on jonkinlainen hahmotus pelkän virtauksen lisäksi. Tätä ilmenee esimerkiksi tanssissa, musiikissa ja runoudessa. Rythmiä ilmenee myös muissa taiteissa, kuten teatterissa, kuvataiteessa ja arkkitehtuurissa. Matti Raution (1958) mukaan rythmi lävistää koko maailmankaikkeutta. Ihminen pyrkii luontaisesti jäsentämään elämänsä rytmillä. Esimerkkejä ovat valveillaolon rythmi, työn ja levon suhde, ruumiillinen työ ja urheilu. (Kivelä-Taskinen & Setälä 2006, 54.)

Emile Jaques-Dalcroze (1865–1950) kertoo rytmien olevan liikettä ja olemukseltaan fyysistä. Jokainen liike tapahtuu ajassa ja tilassa. Jaques-Dalcrozen mukaan musiikki ja varsinkin rythmi perustuu ihmisen luontaisiin kehon liikkeisiin ja kaikkia musiikin elementtejä voidaan harjoitella liikkeen avulla. (Juntunen 2016, 4.)

2.2 Metri

Metrillä tarkoitetaan musiikillisten tapahtumien järjestäytymistä siten, että kappale voi olla esimerkiksi tasa- tai kolmijakoinen tai se voidaan todeta olevan jossain tietyssä tahtilajissa. (Eerola & Toiviainen 2005, 25). ”Tahdit ovat metrisiä mittoja, jotka jäsentävät sykettä (pulssi) sovittuun mitaan” (Kivelä-Taskinen & Setälä 2006, 57). Metri määrää iskujen aksenttisen järjestäytymisen: esimerkiksi 4/4-tahtilajissa yleensä painotetaan ensimmäistä iskuja. Metri siis kertoo musiikin yksinkertaisimman rytmisen rakenteen. (Brown 1992, 1).

Terminä metrin on ajateltu tulevan musiikkiin runoudesta. Runoudessa metrillä tarkoitetaan aksentoitujen ja ei-aksentoitujen tavujen toistuvaa kuviota. Metri tarkoittaa musiikin järjestäytymistä

ajassa joko kuulijan tulkinnan mukaan tai sen perusteella, miten soittaja sen tulkitsee. Sama äänen sarja voidaan hahmottaa eri metreissä, eli se voidaan ajatella olevan järjestäytynyt eri tavoilla. (Johansson 2010, 43–44).



KUVA 1. Yksinkertainen kuvaus metriikasta. Tekijä: Joonas Alaräihä.

Kuvasta 1 voidaan todeta, että kappaleen tahtilaji on 4/4. Yhteen tahtiin mahtuu siis neljä kappaletta neljäsosanuotteja.

2.3 Pulssi

Musiikki on yleensä järjestäytynyt siten, että sen ajallinen rakenne tuottaa kuulijassa pulssiaistimuksen. Pulssiaistimus taas koostuu tasavälein jakaantuneista iskuista. (Eerola & Toiviainen 2005, 25). Pulssi tunnistetaan vaistomaisesti yksittäisten musiikillisten tapahtumien rytmisen sijoittumisen perusteella. (Pesonen 2009, 21).

2.4 Time feel

Puhun opinnäytetyön päiväkirjamerkinnöissä usein ”time feelistä”. Sana on vakiintunut soittajien keskuudessa, ja sille ei ole suoraa suomennosta. Jokaisella soittajalla on oma time feelinsä, ja se eroaa rytmistä käsitteenä muun muassa siten, että sitä ei voida nuotintaa. Esimerkiksi nuotintuna tahti kahdeksasosia näyttää aina samalta, mutta on soittajasta kiinni, miten hän rytmin tulkitsee. Rytmä voi olla suora, kolmimuunteinen tai mitä tahansa niiden väliltä. Nuotit voidaan myös soittaa hieman tempon eteen tai sen taakse. (Soundfly 2023.)

Time feelin voisi suomentaa esimerkiksi rytmiaistiksi. Se tarkoittaa soittajan omaa sisäistä aikakäsitystä verrattuna muuhun bändiin. Jokaisella soittajalla on omansa.

2.5 Ostinato

Ostinato on toistuva rytmien kuvio, johon musiikki voi rakentua. Ostinato luo rytmisen pohjan, jonka päälle voidaan soittaa muita rytmejä ja melodioita. Ostinato voi muodostua pelkästä tasaisesta rytmistä, tai isommasta kokonaisuudesta, jossa on mukana melodia ja/tai monimutkaisempi rytmistö. (Grant 2014, 6.) Esimerkiksi tässä opinnäytetyössä puhun myöhemmin hi-hatin polkemisesta tasajaollisesti, joka voidaan ajatella yksinkertaisena ostinatona.

3 HI-HAT

Tässä osassa tutkitaan hi-hatia, joka on tärkeä osa rumpusettiä. Hi-hat koostuu symbaaliparista, jotka ovat kiinnitettynä samaan pedaalilla kontrolloitavaan telineeseen. Kiinni soitettuna hi-hat tuottaa kirkkaan ja terävän äänen, kun taas auki soitettuna ääni on voimakas ja pitkäkestoinen. Hi-hatin rooli settisoitossa on pulssin pitäminen ja dynamiikan kontrolloiminen.

3.1 Hi-hatin historia

Symbaaleja käytettiin ennen rumpusetin yleistymistä lähinnä marssiryhmissä. Ne olivat paksuja kestävyuden vuoksi, pieniä halkaisijaltaan ja äänekkäitä, jotta ne kuuluisivat ulkoilmassa muun orkesterin seasta. Kun symbaaleja alettiin käyttää rumpusetin yhteydessä, niitä soitettiin käsin ja niiden tarkoitus oli aksentoida fraaseja. Jotkut rumpalit, kuten Warren "Baby" Dodds, alkoivat etsiä ohuempia symbaaleja, jotka sulautuisivat paremmin rumpusetin kanssa. Varhaisessa rumpusettissä oikea jalka soitti bassorumpua, mutta vasen ei tehnyt mitään. (Nichols 2012, 12–13.)

Doddsin on kerrottu huomaneen, että setin soittajat usein reagoivat musiikkiin taputtamalla tempoa vasemmalla jalallaan soiton lomassa. Ludwig-yhtiön perustaja William F. Ludwig kävi vuonna 1919 Doddsin konsertissa mittaamassa hänen vasemman jalkansa ja alkoi kehitellä alkeellista hi-hatia. (Nichols 2012, 12–13.) Itseasiassa Baby Dodds ei koskaan päätenyt käyttämään hi-hatia, sillä se häiritsi hänen timen pitoaan (Glass 2024).

Hi-hat kehitettiin 1920-luvulla. Ensin tuli Ludwigin valmistama "snow-shoe", jossa kahta symbaalia voitiin lyödä yhteen saranoitujen puukappaleiden välissä. Noin vuonna 1925 Vic Berton -niminen rumpali kehitti low-boy-pedaalin, joka muistuttaa nykyistä hi-hatia, sillä erotuksella että symbaalit olivat vain noin 40 senttimetrin korkeudella maasta, eikä sitä soitettu käsin lainkaan. Tämän jälkeen kehitettiin pidempi metallinen putki, jolla saatiin nostettua symbaalit korkeammalle, jotta niitä voitiin soittaa myös kapuloilla. (Mattingly 2006, 158.)

Ennen hi-hatin yleistymistä rumpalit pitivät tempoa yllä bassorummulla. "Papa" Jo Jones oli ensimmäisiä soittajia, joka siirsi timen pidon bassorummulta hi-hatille 1920-luvulla. Hi-hat oli tässä vaiheessa vielä kehitysasteella. (King 2014, 4.)

Kun hi-hatia pystyttiin soittamaan myös kapuloilla, erilaiset tekniikat alkoivat muodostua rumpaleiden eri lähestymistapojen kautta 1920–1950-lukujen aikana. Jalalla tehtävästä chick-äänestä tuli tempon pitämisen standardi, jota muut yhtyeen jäsenet kuuntelivat. (Fleet & Winter 2014, 294.)

3.2 Hi-hatin toiminta

Hi-hat muodostuu kahdesta symbaalista, jotka ovat yleensä kooltaan 13–15 tuumaa. Symbaalit ovat päällekkäin kiinni telineessä, jossa ylempää symbaalia voidaan nostaa tai laskea suhteessa alempaan symbaaliin. Telineettä ohjataan pedaalilla, ja rumpalit soittavat sitä yleensä vasemmalla jalalla. (Fleet & Winter 2014, 294.)



KUVA 2. Tavalliset hi-hat symbaalit ja teline. Kuva: Joonas Alaräihä

3.3 Hi-hatin käyttötavat

Hi-hatin jalalla soittamiseen on olemassa ainakin neljä tekniikkaa. Soitettaessa kantapää alhaalla (heel down), jalkapöytää nostetaan ylöspäin ja pedaali painetaan pohjaan nilkan lihaksia käyttäen. Tämän tekniikan avulla myös splash-iskut ovat mahdollisia.



KUVAT 3 & 4. Vasemmalla on lähtöasento heel down tekniikassa ja oikealla loppuasento. Kuvat: Joonas Alaräihä

Soitettaessa kantapää ylhäällä (heel up), varpaat jäävät kosketukseen pedaalin kanssa ja jalkaa nostetaan pohjelihaksen avulla ilmaan, ikään kuin noustessa seisomaan varpaille. Tällä tekniikalla saadaan aikaan lyhyt ja artikuloiva isku.



KUVAT 5 & 6. Vasemmalla on lähtöasento heel up tekniikassa ja oikealla loppuasento. Kuvat: Joonas Alaräihä

Kolmas tekniikka yhdistelee aiemmin mainittuja. Siinä jalka tekee keinojaa liikettä kantapään ja varpaiden välillä. Liike lähtee laskemalla kantapää alas, ja sitten nostamalla varpaita. Ääni syntyy, kun kantapää nousee taas ylös ja varpaat soittavat pedaalia. Näitä vaiheita toistamalla saadaan

aikaan jatkuva liike jalkaan. Tekniikka sopii esimerkiksi perinteiseen jazz-ympäristöön, jossa hi-hat soittaa tahdin 2- ja 4-iskuja.



KUVAT 7, 8 & 9. Ylhäällä vasemmalla vaihe yksi keinuvassa tekniikassa, ylhäällä oikealla vaihe kaksi ja alimmassa kuvassa vaihe kolme. Kuvat: Joonas Alaräihä

Neljäs tekniikka on "pompputekniikka" (bounce), jossa kantapäätä pomputellaan pedaalin päällä, ilman että varpaat lähtevät kokonaan irti pedaalista. Kun halutaan symbaalien tekevän ääntä, varpaita päästetään hieman ilmaan. Eli "heel up" tekniikkaa toistetaan peräjälkeen. (Better Drumming 2020.) Esimerkiksi Jimmy Cobb käyttää usein tätä keinuvaa tyyliä jazz-komppauksessa. (Riley 1994, 11.)

4 OPINNÄYTETYÖN TOTEUTUS

Tässä osassa kerron oppituntien sisällöstä ja niiden kulusta. Keskityin oppitunneilla ainoastaan hi-hatin käyttöön ja sillä tempon ylläpitämiseen. Rakensin tunnit oppilaiden lähtötason mukaan yksilöllisesti. Jokaisen oppitunnin kuvauksen jälkeen on kuva käydyistä asioista nuotinnettuna.

4.1 Oppilas 1 – tuntien sisältö ja eteneminen

Aloitin kurssin oppilaaseen tutustumisella. Oppilas oli soittanut rumpuja joitain vuosia ja ottanut satunnaisia rumputunteja. Perusasiat olivat hallussa, joten aiheeni sopi hänen tasolleen todella hyvin. Opetuskieli oli englanti, sillä oppilas ei osannut suomea. Pidin tunnin omalla työhuoneellani Hiukkavaarassa. Huoneessa oli opetushetkellä vain yksi rumpusetti, joten kasasin itselleni pienen setin, joka koostui hi-hatista, virvelistä ja pienestä bassorummusta. Koin tällaisen setin hyödylliseksi, sillä siinä ei ollut mitään ylimääräistä mihin keskittyminen herpaantuisi, vaan pystyin näyttämään vain aiheeseen liittyviä asioita.

Vasemman jalan käyttö oli oppilaalle melko uusi asia, mutta hän oli kuitenkin käyttänyt sitä pieni-muotoisesti joidenkin harjoitusten yhteydessä. Lähdin liikkeelle perusasioista, eli kävimme läpi, miten hi-hat-telineen pedaali toimii ja miten sitä tulisi käyttää. Löysimme sopivan kohdan symbaalien korkeudelle ja haimme rentoutta vasempaan jalkaan. Ensimmäisenä harjoituksena harjoittelimme pitämään tasaista neljäsosapulssia vasemmalla jalalla samalla, kun kädet soittavat vuorokäsin virveliin samoja neljäsosia. Harjoitus ei ollut oppilaalle kovinkaan vaikea, mutta huomasin selvää eroa vasemman ja oikean käden välillä. Vasen käsi osui iskuille hyvin, mutta oikeaa kättä piti harjoitella enemmän. Oppilas oli selvästi kiinnostunut aiheesta ja keskittyi harjoitukseen intensiivisesti, joten useiden toistojen soittaminen ja tunnilla harjoittelu oli todella helppoa. Huomasin myös puhuvani sujuvaa englantia, vaikka aluksi ohjeiden antaminen tuntui takeltelevalta ja hieman vaikealta.

Seuraavana harjoituksena oli yksinkertaisen neljäsosakompin soittaminen ride-symbaaliin samalla, kun vasen jalka jatkaa neljäsosien polkemista. Ei mennyt kauaa, että oppilas sai kompin toimimaan ja tempon pysymään. Samalla painotin hänelle, että hänen tulisi keskittyä vasemman jalan rentoutteen niin, että jalka ei puutuisi eikä siinä tuntuisi turhaa lihasjännitystä. Oppilas käytti aluksi jalan

nostamiseen lonkankoukistajaa, joka pitemmän päälle rasittaa jalkaa ja saa sen väsymään. Aja-
tusharjoitusten kautta tekniikkaa saatiin hiottua niin, että pulssin pitäminen sujui rennosti ja oikeita
lihaksia käyttäen.

Kun harjoitus alkoi sujua paremmin, otimme vielä toisen komin, jossa bassorummulle lisättiin uusi
kahdeksasosanuotti. Nyt jalat soittivat paikoitellen eri aikoihin ja tarkoituksena oli säilyttää vasem-
man jalan rentous samalla kun oikea jalka alkaa varioimaan rytmejä. Lopputunnista tämäkin har-
joitus alkoi sujumaan hyvin ja annoin oppilaalle mukaan kotiharjoittelua varten tiedoston, johon olin
koonnut tunnilla käytyt asiat.

LEFT FOOT TRAINING COURSE

COMP 1

DRUM SET

RIGHT HAND ON RIDE CYMBAL
LEFT HAND ON SNARE
LEFT FOOT ON HI-HAT

EXERCISE

3

R L R L R L R L

COMP 2

5

EXERCISE FOR COMP 2

7

ONLY THE LEGS!

KUVA 10. Ensimmäisen päivän materiaalia oppilaalle 1. Tekijä: Joonas Alaräihä

Seuraavan tunnin aluksi kävimme läpi aiemman tunnin materiaalia, jota oppilas oli harjoitellut kotona viikon ajan. Hän oli tehnyt todella hyvää työtä, sillä kaikki tehtävät sujuivat hyvin ja rennon oloisesti. Oppilaan mukaan viikon aikana oli tapahtunut paljon kehitystä vasemmassa jalassa ja harjoitukset tuntuivat nyt paljon helpommalta. Kertasimme harjoituksia ja siirryimme uuteen asiaan.

Päivän tunnin aiheena oli fillien liittäminen kompin sekaan samalla, kun vasen jalka pitää neljäsosapulssia yllä. Aluksi soitimme yksinkertaisia kahdeksasosa-fillejä vuorokäsin eripuolilla settiä. Sitten siirryimme kuudestoistaosiin ja niiden eri variaatioihin. Kahdeksasosanuotit sujuivat oppilaalla helposti, mutta kuudestoistaosista löysimme kehityskohteita. Ilman vasenta jalkaa harjoitukset onnistuivat hyvin, mutta haastetta syntyi heti, kun se otettiin mukaan.

Tämän harjoituksen tarkoitus oli vahvistaa time-käsitystä ja koordinaatiota raajojen välillä. Kuudestoistaosista tuli tunnin aikana tarkempia ja vasemman jalan rentous vahvistui. Yhdistimme lopuksi aiemman tunnin kompin niin, että neljän tahdin aikana tehtävänä oli soittaa kolme tahtia komppia, jonka perään yksi tahdin mittainen filli pitäen samalla neljäsosapulssia vasemmalla jalalla. Tällainen harjoitus parantaa timeä ja saa kuudestoistaosat oikean mittaisiksi pulssin sisällä.

DAY 2
START ADDING FILLS!

9 1 2

Dr.

11 3 4

Dr.

2

13 5 6

Dr.

EXERCISE

15 FILL HERE!

Dr.

KUVA 11. Toisen päivän materiaalia oppilaalle 1. Tekijä: Joonas Alaräihä

Kolmannella tunnilla keskityimme hi-hat jalan polkemiseen kahdeksasosina. Tämä harjoitus tuntuu itsestäni käytännönläheisemmältä, sillä huomaan itse soittavani tällä tavalla lähes joka tilanteessa. En ole täysin varma, miten itse olen asian aikanaan oppinut, joten oli mielenkiintoista alkaa selittämään asiaa ja vieläpä englanniksi. Löysin hyviä huomioita siihen, miten soittotekniikkaa voi opettaa kokeilemalla sitä ensin itse. Vasen jalka kannatti ajatella oikean käden jatkeena ja tukena. Kun oikea käsi ja vasen jalka soittavat samoja kahdeksasosia samanaikaisesti, niihin ei soiton rentouden löytymisen jälkeen tarvitse enää keskittyä erikseen vaan yhtenä yksikkönä.

Oppilas löysi hyvän timen raajojen välille, mutta kertoi vasemman reisilihaksen jännittyvän soittaessa. Kokeilimme rentouttaa jalkaa niin, että soittaessa tulisi keskittyä jännittyneeseen kohtaan ja

yrittää tietoisesti siirtää jännitys eri paikkaan, tässä tapauksessa esimerkiksi pohjelihakseen. Pohje on pienempi lihas, joten se jaksaa raskuudesta pidempään. Kun reisilihas on saatu rennoksi, voidaan taas vastaavasti alkaa rentouttaa pohjetta, jotta soitosta tulisi mahdollisimman kevyttä. Olen huomannut saman ajattelun toimivan omalla kohdallani käsien jännitteistä pois pääsemiseen, joten miksipä sama ajattelutapa ei toimisi myös jalkoihin. Tunnin aikana oppilas sai reisilihasta rennomaksi, joten ajattelumalli selvästi toimi ainakin hänen kohdallaan. Lisäksi säädimme hi-hat telineen kireyttä vähän isommalle, jotta kaikkea työtä ei tarvitsisi tehdä omalla jalalla. Harjoitus jäi oppilaalle kotona jatkettavaksi.

Annettu tehtävä toimi kuitenkin sen verran hyvin, että lisäsin harjoitteluun kuudestoistaosia bassorummulle. Tehtävät olivat toki haastavia koordinaatioiltaan, mutta niihin pystyy käyttämään samaa ajattelutapaa vasemman jalan ja oikean käden tiimityöstä. Eli kun kompit ovat muuten hallussa, mutta ainoa uusi asia on hi-hat jalan mukaan ottaminen, mielestäni ainoa haaste on saada jalka tottumaan uuteen tehtävään ilman, että se sekoittaa muiden raajojen toimintaa. Mielestäni varsinkin kuudestoistaosapohjaisissa kompeissa kahdeksasosien polkemisesta on todella paljon hyötyä, sillä silloin tempon pitäminen on ulkoistettuna soittavaan raajaan ja näin ollen pysyy paremmin kasassa.

DAY 3
EIGHTH NOTES ON THE HI-HAT

PICTURE THAT YOUR RIGHT HAND AND LEFT FOOT ARE ON THE SAME TEAM. THEY ARE PLAYING EXACTLY THE SAME THING AND SHOULDN'T BE AFFECTED WITH ANYTHING THAT HAPPENS WITH YOUR BASS DRUM AND SNARE.

TRY VARIATING THE SNARE AND BASS DRUM!

19

21

TRY ADDING 16'S

KUVA 12. Kolmannen päivän materiaalia oppilaalle 1. Tekijä: Joonas Alaräihä

Neljännän ja viimeisen tunnin aiheena oli aiempien tuntien harjoitusten lisäksi käytännön tilanteita, joissa vasemman jalan käytöstä on hyötyä. Jatkoimme aiemman tunnin aihetta kahdeksasosien

polkemisesta ja yhdistimme siihen fillejä. Oppilaan soitto tuntui vapautuneemmalta kuin edellisellä tunnilla, ja fillitkin onnistuivat hyvin. Tein harjoitukseksi yhteensä neljän tahdin mittaisen loopin, jossa oli kolme tahtia komppausta ja yksi tahti filliä, jonka jälkeen aina palataan takaisin alkuun.

Soitimme harjoitusta jonkin aikaa ja kokeilimme sitten jättää vasemman jalan soitosta pois. Mielenkiintoista oli huomata, että ilman vasenta jalkaa oppilaan tempo liikkui ja fillit saattoivat olla epämääräisen pituisia, kun taas vasemman jalan kanssa fillit kestivät aina tarkasti tahdin verran. Oppilas ei ollut soittanut paljoa metronomin kanssa eikä myöskään bändeissä. Vasemman jalan käyttö auttoi siis häntä hahmottamaan tahdin pituutta ja sitä, kuinka pitkän fillin voi soittaa päästäkseen takaisin ykköselle. Koko soitto oli kovasti ryhdikkäämpää jalan kanssa kuin ilman sitä.

Esittelin myös käytännönläheisen diskokompin, jossa oikea käsi soittaa rideen ja vasen jalka soittaa heikkoja tahdinosa hi-hatiin. Tämä oli ensimmäinen treeni, jossa oikea käsi ja vasen jalka eivät soittaneet täysin samaa asiaa, mutta mentaaliharjoitukset niiden yhteydestä helpottivat tekniikan löytymisessä. Huomasin myös, että oppilas piti tiedostamattaan kahdeksasosapulssia yllä jalassaan, vaikka jalka soittikin vain joka toinen iskun. Lihasmuistia oli syntynyt.

Oppilas kertoi kurssista olleen paljon hyötyä hänen soitolleen ja aikoi vahvistaa osaamistaan jatkossa omalla harjoittelulla. Tuli tunne, että nyt tuli tehtyä jotain oikein ja aihetta kannattaa hyödyntää myös tuleville oppilaille muissa yhteyksissä.

DAY 4

The image shows two musical staves for a drum set. The first staff, labeled 'Dr.' and starting at measure 23, shows a 4-measure loop. The first three measures are marked with 'x' symbols, indicating a specific drum pattern. The fourth measure is marked 'FILL' and shows a different pattern. The second staff, also labeled 'Dr.' and starting at measure 27, is marked 'DISCO FEEL!' and shows a 4-measure loop with a 4/4 time signature. The notes are marked with 'x' symbols, indicating a specific drum pattern.

KUVA 13. Neljännen päivän materiaalia oppilaille 1. Tekijä: Joonas Alaräihä

4.2 Oppilas 2 – tuntien sisältö ja eteneminen

Toinen oppilas oli aloittanut soittamisen vuonna 2019 menemällä rumpukouluun sekä nettikursseille. Oppilas oli tutkinut vasemman jalan käyttöä itsekseen ja joillakin tunneilla, mutta tunsikin että parantamisen varaa on. Juttelimme aiheesta jonkin verran ja aloimme testaamaan hi-hat pedaalin säätöjä ja totuttelemaan oikeanlaiseen tekniikkaan. Symbaalien etäisyys oli aluksi todella pieni, mutta kun sitä isonnettiin, tekniikka alkoi löytyä.

Lähdin nyt alusta asti painottamaan oikean käden ja vasemman jalan yhteyttä, jonka olin kokenut hyödylliseksi aiemman oppilaan kanssa. Aloitimme soittamalla tasaista neljäsosapulsseja riden ja hi-hatin välillä. Oppilaan vasen jalka tuntui aluksi tekevän ylimääräistä työtä, joka näkyi siinä, että koko jalka nousi iskujen välillä ilmaan aiheuttaen kolinaa hi-hat telineessä ja räsitystä jalassa. Painotin oppilaalle sitä, että hänen tulisi keskittyä harjoitukseen niin, että hän ei ajattelisi kahden eri raajan tekevän töitä erikseen, vaan että ne olisivat samassa tiimissä tekemässä täysin samaa asiaa. Tämä ajatus tuntui toimivan, ja muutaman minuutin kohdalla oppilaan jalka rentoutui ja soitto alkoi näyttää ja kuulostaa levolliselta. Löysimme oppilaalle sopivat asetukset hi-hat telineeseen niin, että symbaalit olivat sopivalla etäisyydellä toisistaan ja jalka löysi sopivan kohdan pedaalilta.

Seuraavaksi lisäsimme bassorummun ja virvelin soittamaan neljäsosia vuorotellen aiemman ostinaaton päälle. Harjoituksena tällainen komppi on hieman kankea, sillä käytännön soitossa juuri tällaista kuulee melko harvoin. Se on silti todella tehokas, sillä liikkuvia osia on vähän ja oppilas voi keskittyä soiton rentouteen ja hyvään timeen sen sijaan, että pitäisi vielä miettiä monimutkaisia kuvioita raajojen välillä. Koen että vasemman jalan haltuunotossa tämä treeni on paras lähtökohta myös siksi, että siinä muut raajat soittavat tuttua ”humppakomppia”, joten uuteen soittotyyliin mukautuminen on mahdollisimman helppo toteuttaa.

Tuntien pitäminen englanniksi oli pakottanut minut selittämään asioita eri tavalla kuin normaalisti, ja huomasin nyt suomeksi opettaessa, että monet asiat tuntuivat paljon selkeämmiltä itsellenikin. Järkeistin ensimmäisen harjoituksen oppilaalle niin, että oikea käsi ja vasen jalka ovat tiimi numero yksi, joka tarjoaa pohjan ja tuen muulle tekemiselle. Vasen käsi ja oikea jalka ovat taas tiimi numero kaksi, jossa variaatio tapahtuu. Eli neljän raajan erikseen ajattelemisen sijaan ne jaetaan kahteen ryhmään, jolloin tulevatkin treenit toivottavasti tuntuisivat selkeämmiltä, eikä koordinaatiota pitäisi miettiä aina uusiksi uuden elementin tullessa mukaan.

Seuraavaksi lisäsimme bassorummulle uuden nuotin kakkosiskun jälkeiselle kahdeksasosalle, eli kompista muodostui yksinkertaistettu "lippukomppi". Nyt jalat soittivat uuden nuotin kohdalla eri aikaan, kun aiemmassa harjoituksessa ne olivat aina yhtä aikaa iskulla. Aiempi mentaaliharjoitus kahdesta eri tiimistä auttoi koordinaatiossa, ja nyt oppilas pystyi keskittymään virvelin ja bassorummun kuvioon ilman, että "tukiverkko", eli vasemman jalan ja oikean käden pulssi häiriintyi. Treeni onnistui ja kokeilimme lisätä bassorummulle kahdeksasosia myös muihin kohtiin ympäri komppia. Tätä harjoitusta oppilas saisi soittaa omalla ajallaan ja totutella ajatukseen. Tunnilla päästiin jo todelta pitkälle.

Tunnin lopuksi kokeilimme vielä kahdeksasosien soittamista oikealla kädellä saman kompin kanssa sekä myös lisäämällä kahdeksasosat hi-hat jalalle. Viimeisin osoittautui jo haastavaksi, joten jätimme ajatuksen muhimaan seuraavaa tuntia varten.

VASEMMAN JALAN HALTUUNOTTOA

HYVÄ TREENI 4-KOMPPIA VARTEN

KUVA 14. Ensimmäisen päivän materiaalia oppilaalle 2. Tekijä: Joonas Alaräihä

Toisen tunnin alussa oppilas mainitsi tuntevansa kireyttä vasemmassa reidessä, samalla tavalla kuin toinenkin oppilas aiemmin. Käytin samaa harjoitusta kuin toisellekin oppilaalle, eli että soittaessa koettaa siirtää jännityksen reidestä pohjetta kohti ja siitä myöhemmin kohti kokonaisvaltaista rentoutta.

Samalla puheeksi tuli ergonomia ja ryhti ylipäätään settisoitossa. Löysin hyviä huomioita vasemman jalan käytön hyödyistä myös ergonomiaan, sellaisia, jotka olin kyllä tiedostanut mutten koskaan sanoittanut ääneen. Kun molemmat jalat ovat aktiivisesti käytössä, soittaja pystyy istumaan keskellä penkkiä tasapainoisesti. Monesti varsinkin aloittelevilla soittajilla näkee painotusta yleensä oikealle puolelle vartaloa ja settiä, kun suurin osa settikokonaisuudesta painottuu muutenkin sille puolelle. Vasemman jalan aktiivinen käyttäminen lisää aktiivisuutta vasemmalla puolella, joten se luonnollisesti parantaa ergonomiaa ja ryhtiä.

Tällä tunnilla aiheena oli kahdeksasosien polkeminen kompoin mukana. Aloimme harjoittelemaan sitä yksinkertaisen perusbeatin kanssa, oikea käsi ride-symbaalilla. Aiemman rentoutusharjoituksen avulla jalka toimi hyvin kompoin seassa, ja kun kehotin ankkuroimaan jalan oikean käden kanssa, soitto alkoi rullaamaan hyvän kuuloisesti. Oppilas kertoi mielikuvan auttavan soitossa, eikä uuden raajan käyttäminen tuntunut niin vaikealta.

Seuraavaksi pyysin oppilasta siirtämään bassorummun iskua kompissa aina kahdeksasosalla eteenpäin—eli jokaiselle iskulle erikseen. Tämä tapa on auttanut itseäni muissa harjoitteissa, sillä käymällä kaikki mahdolliset variaatiot läpi, mikään niistä ei jää vähemmälle huomiolle ja sitä ei tule tosielämän soitossa vältelyä. Neuvoin myös soittamaan harjoitusta niin, että bassorummun iskuja soitettaisiin satunnaisesti sinne tänne muun kompoin pysyessä muuttumattomana. Osa iskualoista sujui vaikeammin kuin muut, ja harjoitus jäi oppilaalle omalla ajalla jatkettavaksi.

Oppilas kysyi tunnilla, voiko vasenta jalkaa hyödyntää silloin, kun oikealla kädellä soitetaan hi-hatiin. Pidän itse timeä yllä vasemmassa jalassa jatkuvasti, joten harjoittelimme hi-hatin polkemista ilman symbaalien avaamista. Tämä oli todella käytännönläheinen harjoitus, joka minulla oli tarkoitus ottaa puheeksi myöhemmillä tunneilla, mutta se tulikin puheeksi oppilaan toimesta jo nyt. Tämä harjoitus avasi koko kurssin tarkoitusta hyvin, sillä ”äännettömästä” timen pidosta on helppo siirtyä symbaalien avaamiseen, esimerkiksi siirryttäessä popkappaleen säkeistöstä kertosaakeeseen.

Avaamalla symbaalit kappaleeseen saadaan lisää energiaa ja groovea, tokikaan se ei aivan kaikkiin kappaleisiin sovi. Oppilas sai ideasta hyvin kiinni. Hän soittaa bändeissä, ja puhuimme siitä, kuinka tätä uutta taitoa voi bändisoitossa hyödyntää ja mitä lisää se tuo koko bändin soitantaan.

PÄIVÄ 2

7 **1** SOITA BASARILLA KAIKKI 8-OSAT LAPI **2**

9 **3** **4**

11 IMPROVISOI BASARILLA 8-OSIA ERIPUOLELLE GROOVEA!

KUVA 15. Toisen päivän materiaalia oppilaalle 2. Tekijä: Joonas Alaräihä

Kolmannen tunnin aiheena oli kuudestoistaosien soittaminen bassorummulla. Aloitimme harjoittelemalla soittamaan hi-hatia ja bassorumpua vuorojaloin, sillä se oli pohjimmiltaan tunnin uusi asia. Näissä kompeissa haastetta voi tuoda tasapainon löytyminen, sillä nyt jalat eivät soitaakaan aina samanaikaisesti, toisin kuin aiemmilla tunneilla. Tasapainosta löytyikin haastetta, joten neuvoin oppilasta siirtymään tuolillaan taaksepäin, niin että hänen painopisteensä olisi mahdollisimman keskellä penkkiä. Monesti näen rumpaleita istumassa aivan penkin etureunassa, joka saa aikaan liiallista rasitusta reisiin ja alaselkään. Keskellä istuttaessa jalat pääsevät liikkumaan vapaasti eikä lihasjännityksiä synny.

Bassorummun soittaminen etuiskulle enne virveliä ei tuottanut haastetta, mutta virvelin taakse sen soittaminen tuotti haastetta enemmän. Tämä on minulle tuttu ilmiö aiemmista opetuksistani, ilman

hi-hatin mukana pitämistäkin. Annoin ohjeeksi soittaa kuudesta osat jokaiseen mahdolliseen kohtaan käsien ja vasemman jalan pitäessä beat-komppia yllä. Ajan kanssa tehtävät alkoivat onnistumaan, mutta huomiota piti kiinnittää varsinkin tasapainoon tuolilla. Alkoi muodostumaan ”heijausta”, eli oppilas alkoi siirtyä puolelta toiselle riippuen siitä, missä kohtaa komppia bassorummun isku milloinkin oli. Tavoitteena tässä harjoituksessa on timen pidon paraneminen, mutta yhtä lailla myös rennon soittotekniikan ylläpitäminen.

Lisäsin harjoituksiin myös pidempiä rytmejä bassorummulle. Ne olivat kyllä haastavia, mutta kun groove löytyi esimerkiksi soittamalla komppia hetken ilman hi-hatia, sen mukaan ottaminen tapahtui automaationa. Tässäkin tilanteessa aiemmin opittu yhteys oikean käden ja vasemman jalan kanssa oli hyödyksi. Soitosta alkoi muodostua tanakkaa ja hyvän kuuloista. Huomasimme selkeän eron, kun vasemman jalan jätti pois. Soiton intensiteetti väheni, vaikka komppi olikin täysin sama.

Tunnin loppuksi kävimme vielä oppilaan pyynnöstä läpi hänen bändinsä projektia, johon vasenta jalkaa voisi ehkä hyödyntää. Kyseessä oli lyhyehkö rumpusoolo, johon koetimme saada vasemman jalan pitämään tempoa. Varsinkin tällaisissa soolopätkissä jalan polkemisesta on paljon hyötyä, sillä se tuo tukea fraasien mittojen hahmottamiseen ja toimii myös ikään kuin komppaajana solistille. Sen avulla voidaan myös säädellä intensiteettiä ja dynamiikkaa soiton aikana.

PÄIVÄ 3
16-OSIA BASSARILLE

The image shows six exercises for the left hand bass drum, arranged in three rows. Each row contains two exercises. The first row starts at measure 13, the second at measure 15, and the third at measure 17. Each exercise is a two-measure phrase. Exercises 1 and 2 are on a staff starting at measure 13, exercises 3 and 4 on a staff starting at measure 15, and exercises 5 and 6 on a staff starting at measure 17. Each exercise consists of two measures of rhythmic patterns with 'x' marks indicating ghost notes.

KUVA 16. Kolmannen päivän materiaalia oppilaalle 2. Tekijä: Joonas Alaräihä

Viimeisellä tunnilla aiheeksi tuli vasemman käden kuudestoistaosien variaatiot samalla tavalla kuin viime tunnilla oli tehty bassorummulle. Tällä kertaa virveli soitti siis kuudestoistaosia eri puolille komppia. Sovimme, että virvelin uudet iskut soitetaan "ghost noteina" – eli huomattavasti hiljempaa kuin 2- ja 4-iskuilla oleva backbeat. Nämä harjoitukset lähtivät helposti käyntiin. Oppilas oli soittanut samanlaisia komppeja jo aiemmin, toki ilman vasenta jalkaa. Aiempien tuntien harjoitukset olivat tehneet tehtävänsä ja jalka pysyi hyvin mukana alusta lähtien.

Tällä tunnilla aiheet vaihtelivat lennosta melko paljon, sillä löysimme jatkuvasti uusia käyttökohteita vasemmalle jalalle. Esimerkiksi virvelin ghost notet voitiin soittaa hi-hatiin kapulalla, jolloin kompin sekaan saatiin nopea hi-hatin aukaisu, jonka jalka luonnollisesti katkaisi lyhyeen pitäessään tempoa yllä. Aihe oli selkeästi tarttunut oppilaaseen, ja uuden tekniikan tuomia luovia soittotapoja oli alkanut syntyä.

Lopuksi koostin lyhyen harjoituksen, jossa yhdistyivät kaikki aiemmillä kerroilla käytyt asiat. Tehävä oli neljän tahdin mittainen looppi, jossa kolme ensimmäistä tahtia soitettiin aina jollain aieman tunnin kompilla, jonka jälkeen viimeiseen tahtiin tehtiin filli vasemman jalan pitäessä tempoa. Kerratessa otettiin aina uusi komppi, ja sama juttu toistui.

Oppilaan antamassa palautteessa hän kertoi pitäneensä erityisesti lihasten tuntemisesta käydyistä keskusteluista ja siitä, miten soittotekniikka ja tasapaino haettiin niin, ettei soitosta synny kipuja. Hänen toiveissaan olisi ollut käydä vielä lisää harjoitteita hi-hatin aukaisuista ja koordinaatiosta niihin.

PÄIVÄ 4
VARIATIOTA VIRVELILLE

19 **1**

20 **2**

21 **3**

22 **4**

23 **5** OTA KOMPIKSI MIKÄ VAAN AIEMMIN TREENATTU.
PIDÄ FILLISSÄ HI-HAT YLLÄ KOKO TAHDIN

FILL

KUVA 17. Neljännen päivän materiaalia oppilaalle 2. Tekijä: Joonas Alaräihä

4.3 Prosessin tuloksia

Tuntien pitämisen jälkeen minulle jäi hyvä ymmärrys vasemman jalan käytön hyödyistä rumpujen soittossa. Pystyn nyt selittämään tarkoituksenmukaisimpia käyttökohteita neljäs- ja kahdeks-

sasosarytmien polkemiselle. Opin myös lisää vasemman jalan dynamiikan hallinnasta ja siitä, miten se vaikuttaa muuhun settisoittoon. Vahvistin aiempaa tietoa koordinaatioon tulevista hyödyistä ja opin uusia tapoja opettaa sitä oppilaille.

Opin hahmottamaan eri lihasten käyttöä hi-hatia poljettaessa. Molemmat oppilaat mainitsivat reisilihaksen puutuvan pidempään soittaessa. Löysin metodin reisilihaksen rentouttamiseen mielikuva-harjoituksen avulla. Soittaessa pitäisi keskittyä jännittyneeseen lihakseen ja alkaa siirtämään jännitystä eri paikkaan, näin rentouttaen alkuperäistä ongelmakohtaa. Tässä tapauksessa jännitys reisilihaksesta voidaan pyrkiä siirtämään pohkeeseen. Pohjelihak jaksaa tehdä työtä rasituksessa kauemmin, kuin reisilihas, joten se on hyvä lähtökohta. Kun reisilihas on saatu rennoksi, voidaan taas alkaa poistaa jännitys kokonaan pohjelihaksesta.

Ergonomiaan ja tasapainoon löysin myös hyviä huomioita. Pelkästään sillä, että rumpali istuu keskellä rumpupenkkiä, on valtava vaikutus koko soittoasentoon. Olen itse käyttänyt jo pitkään satulamuotoista rumpupenkkiä, joten asiaa ei ole tullut aktiivisesti ajateltua pitkään aikaan. Pyöreällä penkillä soittoasento pitää hakea itse, ja molemmilla oppilailta oikean asennon etsimisestä seurasi suuri hyöty ergonomiaan ja lihasten rentoutumiseen. Vasemman jalan aktiivinen käyttäminen lisää aktiivisuutta vasemmalla puolella settiä, joten se luonnollisesti parantaa ergonomiaa ja ryhtiä koko setillä.

Huomasin, että helpoin tapa opettaa vasemman jalan käyttöä oli se, että jalka kannatti ajatella oikean käden jatkeena ja tukena. Kun oikea käsi ja vasen jalka soittavat samoja kahdeksasosia samanaikaisesti, niihin ei harjoittelun jälkeen tarvitse enää keskittyä erikseen, vaan yhtenä yksikönä. Mielikuva siitä, että oikean käden ja vasemman jalan välillä on yhteys ja ne tekevät samaa työtä, auttoi oppilaita jäsentämään koordinaatiota isommiksi palasiksi. Neljään raajaan yhtäaikaaisesti keskittymiseen tarvitaan paljon työtä ja liittämällä kaksi raajaa mielessä yhdeksi on hyvä alku aloittelevalle rumpalille.

Vasemman jalan käyttö myös auttoi oppilaita hahmottamaan tahtien pituutta ja fillien mitoittamista. Huomasin, että mitä enemmän tunteja pidin, sitä ryhdikkäämpää oppilaiden soittamisesta tuli. Kun samoja harjoituksia kokeiltiin ilman vasenta jalkaa, soitosta tuli usein horjuvampaa ja fillit saattoivat loppua epämääräisille tahdinosille. Timen pitäminen jalalla mahdollisti oppilaita soittamaan esimerkiksi pieniä soolopätkiä setillä ilman, että tahtien rakenne meni sekaisin.

Tulimme oppilaiden kanssa myös harjoitelleeksi hi-hatin polkemista ilman, että symbaalit tuottavat ääntä. Tällainen harjoitus avasi koko kurssin tarkoitusta hyvin, sillä "äänettömästä" timen pidosta on helppo siirtyä symbaalien avaamiseen sitä tarvittaessa. Äänetön tempon pitäminen jalalla auttoi tahtien hahmottamisessa siinä missä symbaalien polkeminen yhteenkin.

Kaiken kaikkiaan tutkimuksen tekeminen avasi minulle uusia tulokulmia aiheen opettamiseen. Opin myös paljon uusia asioita, jotka liittyivät opetettavaan asiaan, mutta joita en ollut aiemmin tullut ajatelleeksi.

5 POHDINTA

Tavoitteenani tässä opinnäytetyössä oli tutkia uusia opetustapoja vasemman jalan käytölle. Perimmäinen syy tälle oli itse kokemani hyöty tempon pidosta vasemmalla jalalla. Tutkimuskysymysten avulla lähdin selvittämään, miten opettaisin näitä asioita oppilaille, joilla ei itsellään ole mitään aiempaa kokemusta aiheesta. Valitsin päiväkirjamallisen tekotavan, sillä se sopi tähän aiheeseen mielestäni kaikkein parhaiten.

Aloitin opinnäytetyön aikeenani tehdä laadullinen tutkimus, mutta törmäsin nopeasti lähteiden puutteeseen. Kirjoitettua materiaalia juuri tästä aiheesta ei ollut juurikaan olemassa. Löysin kyllä materiaalia esimerkiksi Youtubesta, mutta koin että koko opinnäytetyön pohjaaminen niihin lähteisiin ei olisi kovin järkevää. Päiväkirjamallisesta työstä löysin itselleni parhaan toimintatavan, sillä pääsin itse toteuttamaan tutkimusta opetustilanteissa. Pystyin keskittymään asioihin, jotka koin tärkeinä ja seuraamaan sitä, miten ne vaikuttivat opetettavaan oppilaaseen. Laadullista tutkimusta tein hi-hatista ja sen historiasta sekä soittotavoista. Näistä aiheista tietoa löytyi, kunhan löysin oikeat hakusanat ja kahlasin rumpukirjoja läpi.

Keräämäni aineisto ja päiväkirjamerkinnot avasivat omaa suhtautumistani vasemman jalan käyttöön. Oppituntien pitämisen myötä huomasin, että jalan käyttö vaikuttaa paljon muuhunkin kuin vain tempon ylläpitämiseen, mikä oli alkuperäinen tutkimuskohteeni. Tiesin kyllä, että jalan käytön opettelusta olisi hyötyä, mutta en ollut ajatellut, kuinka laajasti se vaikuttaa rumpalin ergonomiaan ja tasapainoon. Myös eri lihasten käytöstä löysin uusia tulokulmia opetuksen myötä. Monia asioita tuli ajatelleeksi vasta, kun ne piti selittää jollekin toiselle.

Tuntien pitämisen jälkeen olen pyrkinyt käyttämään vasenta jalkaa tarkoituksenmukaisemmin. Keikoilla ollessani olen huomannut, että pelkästään tempon polkemisen äänenvoimakkuuden vaihtelemisella on isoja vaikutuksia koko bändin dynamiikkaan. Muut soittajat saavat nopeasti kiinni esimerkiksi intensiteetin kasvamisesta, jos alan polkea hi-hatia lujempaa ja löysempää esimerkiksi mentäessä kappaleen kertosäkeeseen. Olen myös huomannut, että pienemmillä keikoilla, joissa täytyy soittaa ylipäätään hiljempaa, pystyy hi-hatin polkemisella tekemään kappaleista energisempiä, ilman että äänenvoimakkuuteen tulee suuria muutoksia.

Aion jatkossa hyödyntää tämän opinnäytetyön myötä tulleita ajatuksia omassa soitossani ja opetuksessani. Vasemman jalan käyttö on yksi treenattava asia muiden joukossa, mutta aion ottaa sitä aktiivisemmin opetukseeni jo varhaisessa vaiheessa oleville rumpaleille. Uskon, että aiheesta löytyy vielä paljon tutkittavaa materiaalia. Jatkotutkimuksena aihetta voitaisiin syventää ja rinnastaa sitä esimerkiksi kehorytmiikan tutkimuksiin.

LÄHTEET

Better Drumming 2020. Hi Hat Foot Technique Basics - 4 Ways to play the Hi Hat with your Foot. Hakupäivä 10.4.2024. <https://www.youtube.com/watch?v=rvsaRdFR0U&t=363s>.

Brown, Judith C. 1992. Determination of the meter of musical scores by autocorrelation. Institute of Technology, Cambridge, Massachusetts. Hakupäivä 5.1.2024.

https://www.researchgate.net/profile/Judith-Brown-6/publication/200806064_Determination_of_the_meter_of_musical_scores_by_autocorrelation/links/540daf730cf2f2b29a39f48f/Determination-of-the-meter-of-musical-scores-by-autocorrelation.pdf.

Collins, Grant 2014. Solo Drumset: Reverting the Drumset as a Solo Instrument with Expansions for the instrument, Notation, Physical Expression and Compositional Works. Griffith University, Queensland Conservatorium of Music. Hakupäivä 23.4.2024. https://research-repository.griffith.edu.au/bitstream/handle/10072/366322/Collins_2014_02Thesis.pdf?sequence=1.

Eerola, Tuomas & Toiviainen, Petri 2005. Musiikin metrin laskennallinen tunnistaminen. Teoksessa Suomen musiikintutkijoiden symposiumin satoa. Musiikin laitos, Jyväskylän yliopisto. Hakupäivä 5.1.2024. https://www.academia.edu/2742997/MUSIIKIN_METRIN_LASKENNALLINEN_TUNNISTAMINEN.

Fleet, Paul & Winter, Jonathon 2014. Investigating the origins of contemporary basics on the drum kit: an exploration of the role of the hi-hat in Anglo-American popular musics from 1960 until 1974. Cambridge University Press. Hakupäivä 24.11.2023. https://www.jstor.org/stable/pdf/24736809.pdf?casa_token=GfqMHmF5No4AAAAA:LzY8EUH3KGh-DAj1roHZZ9zVHaBYL-MqdQ9XiJNg5TwS1fDGKFgVfeChHKbi3P8X80Xjvcjiz2eWohcVfw39td9jsfPMR9T66dYRLATk7xOmCGVyFOeFA.

Glass, Daniel 2024. Birth Of The Modern Hi-Hat. Hakupäivä 22.4.2024. <https://drummagazine.com/birth-of-the-modern-hi-hat/>.

Johansson, Mats 2010. What is musical meter? Hakupäivä 15.12.2023.

https://openarchive.usn.no/usn-xmlui/bitstream/handle/11250/2438135/Johansson_2010.pdf?sequence=1&isAllowed=y.

Juntunen, Marja-Leena 2016. The Dalcroze Approach : Experiencing and Knowing Music through Embodied Exploration. In C. R. Abril & B. M. Gault (Eds.), Teaching General Music: Approaches, Issues, and Viewpoints. Oxford University Press. Hakupäivä 14.12.2023. https://taju.uniarts.fi/bitstream/handle/10024/7506/Juntunen_The_Dalcroze_Approach_Final_draft.pdf?sequence=1.

Kallinen, Timo & Kinnunen, Taina 2021. Etnografia. Teoksessa Jaana Vuori (toim.) *Laadullisen tutkimuksen verkkokäsikirja*. Tampere: Yhteiskuntatieteellinen tietoaarkisto [ylläpitäjä ja tuottaja]. Hakupäivä 11.4.2024. <https://www.fsd.tuni.fi/fi/palvelut/menetelmaopetus/>.

King, Zachary A. 2014. A Brief History of Jazz Drumming. University of New Hampshire. Hakupäivä 24.11.2023.

<https://scholars.unh.edu/cgi/viewcontent.cgi?article=1211&context=honors>.

Kivelä-Taskinen, Elina & Setälä, Harri 2006. Rytmikyöpy. Espoo: Kultanuotti.

Kukkurainen, Marja Leena 2019. Autoetnografia – päiväkirjaan perustuva tutkimus. LAMK Pro. Hakupäivä 11.4.2024. <https://www.lamkpub.fi/2019/01/04/autoetnografia-paivakirjaan-perustuva-tutkimus/>.

Mattingly, Rick 2006. All about drums. Milwaukee: Hal Leonard

Nichols, Kevin Arthur 2012. Important works for drum set as a multiple percussion instrument. University of Iowa. Hakupäivä 24.11.2023. <https://iro.uiowa.edu/esploro/outputs/doctoral/Important-works-for-drum-set-as/9983776727902771/filesAndLinks?index=0>.

Pesonen, Matti 2009. Svengi ja groove rytmimusiikissa. Helsingin yliopisto, taiteiden tutkimuksen laitos. Hakupäivä 5.1.2024. <https://helda.helsinki.fi/server/api/core/bitstreams/f2dcc251-7359-4549-8d93-96e6fba4167a/content>.

Riley, John 1994. The Art Of Bop Drumming. Manhattan music.

Soundfly 2023. What Is Time Feel In Jazz? Hakupäivä 12.2.2024 <https://www.youtube.com/watch?v=7CytqFnuZLI&t=5s>.